

КОМПОЗИЦІЯ САДОВОГО ЛАНДШАФТУ

У статті досліджуються особливості та проблеми композиції садового ландшафту, створення садового ландшафту.

Ключові слова: сади, садово-паркове мистецтво, навколишнє середовище, стилі садів, ландшафт.

В статье исследуются особенности и проблемы композиции садового ландшафта, создание садового ландшафта.

Ключевые слова: сады, садово-парковое искусство, окружающая среда, стили садов, ландшафт.

Features and problems of composition of garden landscape, creation of garden landscape are investigated in the article.

Key words: parks, garden-park art, environment, styles of gardens, landscape.

Садове мистецтво формувалося протягом кількох тисячоліть. Воно розвивалося одночасно з іншими видами мистецтва – живописом, скульптурою, музикою, літературою. В садово-парковому мистецтві старовини знаходили своє втілення досягнення дендрології, архітектурної та інженерної майстерності кожної епохи. Цікаві знахідки закріплювалися у вигляді різноманітних засобів, що систематизувалися і склалися в естетичні та технологічні принципи формування невеликих ландшафтів, які нарекли «садами». Пізнаючи природу, спілкуючись з нею, люди починають глибше розуміти самих себе. Саме природа є тією основою, на якій формується почуття прекрасного, відчуття простору і часу.

Теоретичні аспекти композиції садових ландшафтів розглядалися у працях А.Т. Болотова, А.П. Вергунова, І.Н. Гегельського, В.А. Горохова, Л.С. Залеської, І.А. Косаревського, М.І. Яковлева та інших.

Створення штучного середовища вимагає наявності відповідного плану. Тому при формуванні саду важливо закласти в ситуацію певний задум, ідею. Фахівці радять шукати її в природних особливостях ділянки, аналізуючи природнокліматичні чинники – рельєф, орієнтацію схилу, поверхневий і ґрунтовий водний режим, особливості ґрунтів, напрями вітру, особливості оточення, зокрема навколишніх пейзажів. Так можна знайти визначальний чинник і на ньому побудувати композиційну ідею саду з індивідуальною, неповторною зовнішністю. Наприклад, можна побудувати композицію ділянки на способах захисту від високих ґрунтових вод, змінити його мікрорельєф, розмістивши будинок на піднесенні, а також використавши характерні рослини. Для зниження рівня ґрунтових вод можна викопати водоймище, яке стане найбільш активним елементом композиції ділянки. У іншому випадку можна включити в композицію ділянки гарний

пейзаж, відкривши його для огляду, відповідно оформивши кулісами і зробивши домінуючою визначною пам'яткою маленької ділянки (засіб називається “пейзаж у позику”). Не варто ігнорувати рельєф місцевості, правильніше — використовувати його можливості і особливості. Рельєф багато в чому визначає мікрокліматичні умови ділянки, розподіл води, а також його образну і просторову характеристику.

Інший чинник, здатний виявити композиційну індивідуальність саду, вимагає усвідомлення того, що господарі ділянки мають намір робити на своїй ділянці. Як правило, це різні способи проведення часу: активний або пасивний відпочинок, вирощування квітів або овочів, праця або відпочинок. Виходячи з роду занять, вирішується образ і функціональне зонування ділянки. Якщо раніше переважала тенденція організації рівномірного навантаження на всю ділянку, то тепер, з урахуванням нових знань з екології, вважається кориснішим і для рослин, і для людей розділення території „активного” використання і „пасивної” зони. Рекомендується навіть відволікати відвідувачів від найбільш “дикої” зони ландшафту, щоб дерева і птахи, що поселилися серед них, не страждали від шуму і метушні [4, 6].

Доріжки, замощені майданчики, територія, зайнята будівлею, — це вилучена земля, порушення водного режиму, загибель родючого ґрунту. При значній поверхні мощення відбуваються порушення сприятливого повітряного режиму на ділянці. Температура поверхні, що моститься гранітом, в жарку погоду складає майже 60°C, асфальтом — 80°C, газону — 20°C.

Висхідні над розігрітими ділянками потоки повітря створюють непереборні стіни для фітонцидних потоків. Можна бути впевненим: якщо навколо будинку влаштовано суцільне мощення, навалені композиції з валунів — запаху квітів і свіжого повітря в будинку практично не буде.

Сила і насиченість враження, яке залишає ділянку, залежить не від його величини, а від його “розробки”. Фахівці стверджують, що ландшафтна архітектура за своєю природою найближча до сценографічного або кінематографічного мистецтва, коли послідовно в часі розкриваються все нові картини, шикуються кадр за кадром, і при русі виникають нові враження. Як правило, рух відбувається по доріжках і для того, щоб розкрити більше картин, їх роблять звивистими. Крім того, доріжки повинні кудись вести, сполучати між собою вузли композиції саду. Це означає, що планування виникає не формально (якщо, звичайно, таке не задумане спеціально), а диктується композицією і функціональним зонуванням ділянки.

Планування ділянки багато в чому залежить від розташування будівлі і навіть від його внутрішнього змісту. Буде розумно врахувати при зонуванні ділянки орієнтацію спальні, кухні, вітальні, придумати гарний пейзаж, що видно з вікна або від вхідних дверей. Доцільно галасливі види діяльності в саду видалити від спалень, дитячий майданчик розмістити так, щоб було видно з вікна, затишні куточки саду приховати від поглядів з вікон (а також з території сусідніх ділянок). Цей факт говорить про важливість передбачення змін, які природним чином відбудуться на ділянці з роками, коли рослини розростуться.

Цими композиційними аспектами, що відносяться до малого саду, садиби, невеликого парку, можливості фантазії далеко не вичерпуються. Сад безперервного

цвітіння має своєрідний, розкішний стиль. У такому саду головне не планувальні і стильові особливості, а вишуканий композиційний підбір рослин. Створення такого саду вимагає праці, уміння і фінансових витрат. Для створення враження повинно бути продумано все: від гармонії колірних плям до гармонійного сусідства видів. Композиційні засоби і елементи можуть бути будь-якими, але головну роль відіграють квітучі рослини [10].

Романтичний сад – імітація природного ландшафту, спроба досягти повного злиття з природою, створити враження незайманого людиною куточка. Композиція будується на грі світла і тіні, неясних колірних плям. Елементи, що використовують у такому саду, своєрідні: корчі, покриті мохом камені і кам'яні композиції, руїни (можна фальшиві), ставки і струмочки в природному вигляді.

У такому саду, як правило, багато тіні. З рослин підходять непомітні квіти в невеликій кількості, чагарники і дерева з гарним листям: хвойні, рододендрони, папоротеві.

Сад відпочинку – затишний і домашній куточок. У такому саду все зручно сплановано і обладнано, підкреслює камерну й інтимну обстановку, неначе сад – гостинний передпокій будинку. Набір доречних елементів невичерпний: помітна композиція біля входу, газон, фонтан або басейн, перголи, навіси, зручні садові меблі, різноманітне мощення або доріжки з дерну, декоративні ємкості для рослин. Вибір рослин необмежений, обов'язкові групи квітучих рослин. Вважається, що такий сад допускає в своєму образі деяку недбалість.

Художній сад – система вишуканих ландшафтних композицій. У її основі – створення певного образу, або серії образів, це витвір ландшафтного мистецтва. Кожен напрям погляду і кожен елемент продумані, кожен куточок – шедевр. Як правило, фоном для композицій служить газон, мощення виконують з вишуканого малюнка і якісного матеріалу, асортимент рослин і їх розташування підпорядковані певній ідеї. Можливості фантазії не обмежені, але такий сад вимагає і художнього смаку, і великої підтримки в порядку всіх його куточків. Різні малі архітектурні форми: ротонди, бельведер, перголи, трельяжі, вазони, огорожі, павільйони, альтанки, садові меблі, барбекю, містки, устаткування дитячих майданчиків [6, 10].

Для виготовлення малих архітектурних форм можуть застосовуватися різні матеріали: дерево, камінь, цеглина, метал, пластик і ін. Малі архітектурні форми виконують не тільки практичне призначення, але є і одним з головних елементів композиційно-декоративного оформлення саду в ландшафтному дизайні [6].

До найкращих зразків малих архітектурних форм відносять ротонду та бельведер.

Ротонду формують як круглу споруду у вигляді будівлі, павільйону або залу, оточену колонами і увінчану куполом. Ротонда може будуватися на піднесеності або без неї.

Активним композиційним акцентом садового ландшафту є бельведери, що можуть мати будь-яку форму: круглу, квадратну, шестикутну тощо. Колони є необов'язковими при споруді бельведера, проте найчастіше вони присутні. Бельведер не передбачає установки куполу. Такі елементи ландшафту, як стіни, доріжки, огорожі, альтанки, забезпечують оформлення саду в певному стилі, вони є його основою, кістяком. Проте без ніжних живих складових – рослин – ландшафт не матиме характерного вигляду.

Одним з секретів успішного озеленення є правильний вибір рослин. Вони завжди краще розвиватимуться, якщо їх помістити у відповідні умови, максимально наближені до природного місця їх існування. Неможна садити квітку, що любить тінь на яскраво освітлене місце, а сонцелюбну – в темне [5].

Композиційне розташування ділянки, від якої залежать особливості його оформлення, змінити не можна, проте завжди можна підібрати такі рослини, які зможуть його прикрасити. Зовнішній вигляд садової композиції визначається, головним чином, саме правильним вибором зелених елементів ландшафту.

Використання квітів в ландшафтному дизайні – це мистецтво, яке повинне підкорятися строго встановленим правилам, що використовують при озелененні садів, парків, скверів і присадибних ділянок.

У композиції будь-якого саду квіти відіграють основну роль, роблять величезний вплив безпосередньо на загальну зовнішність саду. Використовуються два види посадки квітів і декоративних чагарників: одиничні – на газонах, лужках, біля водоймищ, у горщиках і групові – на клумбах, рабатках, в ящиках, для декоративних чагарників – у живоплотах.

Одиночна рослина, висаджена на лужку або газоні, повинна мати певні характеристики для гармонійного поєднання загальної композиції: орнаментальне листя, крупні квітки, високе стебло.

Клумба – як квітник, що має геометрично правильні форми, є завершальним етапом в оформленні ландшафту, і створюється, коли основні роботи з упорядкування території завершені.

Планування квітників може бути в ландшафтному стилі або класичному (регулярному) залежно від вибраного стилю ландшафтного дизайну саду, ділянки в цілому. Ландшафтні композиції з квітів – це міксбордери, групи, масиви, композиції з камінням, рокарії, альпійські гори. Регулярні композиції з квітів – це клумби, рабатки, бордюри і солітери.

Слід композиційно оцінити ділянку для майбутнього квітника і плановані до посадки квіти. Для добре освітленої ділянки підійдуть садові квіти, що люблять сонячне світло. Для ділянок, що знаходяться постійно в тіні, підійдуть відповідно тіньовитривалі квіти. Якщо квітник з одностороннім оглядом, слід розміщувати вищі квіти на задньому плані, а вперед висаджувати нижчі рослини. У клумбі з оглядом з усіх боків, висаджуються квіти від менших до більших до центру квітника [11].

Найбільш важка у виконанні композиція з квітів – міксбордер (змішаний бордюр). Це складний багатоярусний квітник, що походить з вікторіанської Англії. Він складається, як правило, з різноманітних рослин літників, і дворічників, і багаторічних квітів. Додають до нього і квітучі чагарники. На жаль, цей пишний прекрасний квітник не для маленьких ділянок. Ширина такої композиції – від 1,5 до 4 м, а довжина – десятки метрів. Вона покликана оформити доріжку або смугу газону, яка теж служить для проходу. Фоном міксбордеру служить стіна, огорожа саду, живопліт із стриженого чагарнику або трельяж для в'юнких рослин.

Квіти розташовують по висоті: від найнижчих, таких, що стеляться, – ближче до доріжки, до середніх і високих – на задньому плані. Це допомагає здійснити плавний перехід від горизонтальної поверхні до вертикальної і одночасно показати у всій красі

кожну рослину. Така компоновка не виключає введення високих груп квітів і серед нижчих, ближче до переднього плану – для додання гостроти силуету міксбордера.

Оскільки основне завдання при складанні міксбордера – домогтися його безперервного цвітіння, доводиться використовувати досить багато рослин, до 20–25 видів.

Міксбордер може включати і літники, і багаторічники, і чагарник. Змішаний бордюру дуже барвистий, тому йому необхідний нейтральний і спокійний фон – стіна будинку, стрижений живопліт з чагарнику або щільна огорожа ділянки. Декоративний ефект міксбордера непостійний – одні квітучі рослини змінюють інші, і їх багато більше, ніж на клумбі, тому при цьому вони відрізняються різною висотою і характером листя. Набагато складніше створити групу з декількох видів або сортів. В цьому випадку потрібно враховувати їх висоту, час цвітіння, забарвлення. Поєднання можуть бути найрізноманітніші. Проте в групі не слід використовувати більше п'яти видів рослин.

Невеликою за площею групою рослин можна прикрасити будь-який сад. Так, навесні дуже красиві маленькі групи ранньоквітучих цибулинних і бульбоцибульних рослин на пристволових кругах плодкових дерев. Групи крокусів, проліски і примул пожвавлять сад навесні.

У куртинах біля чагарників і групами на газонах, зазвичай, вирощують високорослі літники з міцними стеблами – садові форми амаранти, високорослі сорти чорнобривців, космос і багато інших видів.

На затінених ділянках саду не мають рівних рослини з декоративним листям. Багато квітучих рослин відчують себе тут незатишно, і на заміну їм приходять перисті папороті, вузьколисті злаки, роджерсії з фігурним листям, серцевиднолисті хости тощо.

Газон (від французького *Gazon* – дерен) – невід'ємна частина впорядкування будь-якої композиції саду. Він є штучним або природним дерновим покривом, що складається, в основному, з багаторічних злаків, що щільно ростуть. Трав'яну поверхню газону необхідно регулярно стригти. Тоді вона буде рівною і витримає толочення. Таким чином, основними властивостями газону є рівна поверхня, щільний однорідний дерен, стійкість до толочення і, звичайно, естетичний вигляд.

Газони відомі вже декілька тисячоліть і поширені у всіх країнах світу, але в Англії – країні з м'яким кліматом, вологим повітрям і великою кількістю опадів – культура газонів досягла досконалості. У нашій країні створення великих площ газонів у декоративних садах почалося в XVII столітті.

Газон стає невід'ємною частиною сучасного заміського побуту, ознакою доброго смаку і нашої екологічної культури. Він несе чимале декоративне навантаження, утворюючи особливий фон для посадок, гармонійно зв'язуючи між собою окремі частини саду, і робить вплив на мікроклімат.

На думку автора, скошена трава сприяє інтенсивному випаровуванню вологи, тому в жаркі дні температура повітря над газоном на 3–5 градусів нижче, ніж над будь-яким іншим покриттям. Крім того, доглянутий газон створює особливу атмосферу і сприятливий психологічний фон.

Газони прийнято поділяти на дві групи – декоративні і спеціальні. Серед декоративних можна виділити партерні, звичайні садово-паркові, лугові, багаторічні і

мавританські (однорічні, що яскраво цвітуть). Спеціальні газони підрозділяють на спортивні (наприклад, футбольні поля), таких, що розділяють (регулюючі) транспортний і пішохідний рух, закріплюють укуси на придорожніх смугах тощо [6].

Газони створюють в основних частинах садової композиції, біля фонтанів, скульптурних груп, декоративних водоймищ. Партерні газони є основною частиною парадного квітника. При оформленні квіткового партеру площа газону повинна істотно переважати над безпосередньо квітковими композиціями. Партерні газони повинні мати особливо високу якість – вони повинні бути бархатистими, однорідними за забарвленням, з бездоганно гладкою і щільною поверхнею, з щільним і низьким травостоєм.

Для партерних газонів краще всього використовувати злакові трави з достатньою кількістю листя, здатні швидко утворювати хорошу дернину і відновлюватися після скошення. Вони стійкі до толочення, вимокання, випрівання, зимостійкі і посухостійкі. Це такі трави, як мятлик луговий, овсяниця червона, польовиця біла і звичайна.

Звичайні садово-паркові газони є трав'яним покривом (великою його частиною) у садах, парках, скверах, бульварах, на смугах уздовж тротуарів тощо. Зазвичай, їх створюють з суміші трьох-п'яти видів багаторічних злакових трав, іноді з невеликим додаванням багаторічних бобів – переважно, конюшини повзучої (білої). Важливо правильно підібрати травосуміш, що багато в чому гарантує декоративність і довговічність газону. Частіше з цією метою використовують такі трави, як їжака збірна, кострець безостий, житняк, овсяниця лугова, пирій повзучий.

Садово-парковий газон виконує як декоративну, так і практичну функцію, отже, він повинен бути декоративним, довголітнім, тіньовитривалим, стійким до механічних пошкоджень, посухостійким [9].

При формуванні садових композицій виділяються основні типи освітлення, які можна успішно сумішати: що заливає, супроводжує, декоративне і технічне.

Для рівномірного освітлення порівняно великих відкритих просторів може бути використаний найпростіший засіб, що полягає в установці на високих опорах і відповідному націлюванні прожекторів світла. Безумовно, цей вид освітлення є виключно функціональним, тому його рекомендується використовувати для освітлення допоміжних територій (наприклад, парковок) або з охоронною метою. До істотних недоліків світла відносяться неминуче попадання прожекторів у поле зору людини і пов'язана з цим підвищена сліпуча дія, що приводить до дискомфорту.

Найпростіший спосіб створити зовнішнє освітлення будь-якої території – це рівномірно розташувати однотипні світильники. Не дивлячись на свою простоту, цей спосіб – ідеальний для функціонального освітлення будь-яких доріжок, майданчиків і головних алей садів і парків. Рівномірне освітлення світильниками, що знаходяться на високих опорах, підкреслює грандіозність і офіційність простору і добре узгоджується з рівномірним освітленням фасаду будівлі. Їх прив'язку проводять до місць установки садових меблів, перетинів або змін напрямів, меж покриттів. Особливо важливо зафіксувати перепади рельєфу – східці, підпірні стіни, схили, забезпечуючи безпеку пересування.

Щоб підкреслити композицію садової місцевості, створити візуальні контури або

відзначити напрям і форму пішохідних і автомобільних доріжок, використовується так зване маркувальне освітлення. При цьому світильники розміщуються уздовж тих ліній і форм, які повинні бути виділені. Найбільш типовий приклад реалізації маркувального освітлення заснований на використанні світильників типу «боллард», або «світловий стовпчик». Ці світильники, зазвичай, розташовують з боків паркових алей, уздовж рельєфних доріжок або в центрі квіткових клумб [5, 7].

Цілеспрямоване підсвітло рослинності і малих архітектурних форм ділянки є одним з тих засобів, завдяки яким ландшафт знаходить неповторне, «авторське» звучання. Використовуються, як мінімум, два основні принципи автоматичного освітлення: із землі (прожектори, переносні світильники на гострому стовпчику типу «спайк») і підсвічування зверху. В останньому випадку застосовуються освітлювальні прилади, що не наносять шкоди рослинам. Досить популярне розміщення в кроні дерев гірлянд з малогабаритними лампочками, що протягом року створюють святковий «новорічний» настрій.

Проект ландшафтного дизайну повинен передбачати розетки і освітлення в тих місцях, де підводиться електроживлення: у насосній і очисній системах ставків, біля автоматичних воріт, у системі електричного обігріву доріжок тощо.

Штучне освітлення рослин – це серйозне завдання ландшафтного дизайну, що вимагає ґрунтового і комплексного підходу. Важлива не тільки краса освітлення, але і користь рослинам від нього. Наші фахівці підбирають спеціальні лампи для світлолюбних рослин, які допомагають рослинам. Для цього найкраще підійдуть неодимові дзеркальні лампи, які встановлюються в стандартні побутові світильники. У цих ламп колба виготовлена із спеціального скла, яке містить спеціальний додатковий компонент (неодим). Завдяки цьому жовта спектральна складова світла зменшена до мінімуму. Такий тип випромінювання благотворно впливає на рослини, сприяє фотосинтезу в них.

Садови фонтан – важлива декоративна прикраса будь-якого водоймища. Його оформлення, композиція і висота струменя можуть бути різними, але завжди наявність фонтану «пожвавлює» водоймище. Крім цього, фонтан має велике значення для всього тваринного світу у водоймищі. Створюється рух води, вона збагачується киснем, причому це збагачення тим більше, чим вище струмінь фонтану. Відбувається свого роду аерація води. Рішення, який фонтан повинен прикрасити дане водоймище, залежить від багатьох чинників: і форма водоймища, і наявність рослинності, і потужність водяного насоса, характер дна тощо. Звичайно, краще всього виглядатимуть фонтани у водоймищах правильної геометричної форми. І знаходитися фонтан повинен по центру ставка (басейну). Якщо у водоймищі є рослинність, то падаючий струмінь фонтану повинен знаходитися на відстані не менше 50 см від найближчої рослини, щоб не пошкодити його. Форми фонтанів можуть бути самими різноманітними.

Повертаючись до стильової та композиційної організації садових ландшафтів, слід зазирнути в історію. Садово-паркові композиції Англії, де був визначений регулярний стиль ландшафтного дизайну, був протилежним вільному пейзажному стилю садових композицій Франції. Відмінність полягала в геометричній протилежності щодо побудови різних композицій за своїм емоційним характером. Втім, якщо пригадати, що англійці ще на початку XIII ст. змусили свого короля підписати Велику Хартію

Вольностей, а Франція в епоху Людовика XI, коли, власне, і зародився регулярний стиль ландшафту, була вершиною абсолютизму, то все стає на свої місця.

Регулярний стиль садового мистецтва знаходиться в руслі ідей класицизму. Лейтмотивом цього стилю є порядок. Чіткість плану і строгість ліній – це головне, що відрізняє регулярний стиль.

Найчастіше панорама такого парку розгортається в одній площині. Якщо ж рельєф цього не допускає, то територія має вигляд просторих терас. Прикладом такого саду є розкішний парк у Петропалаці з його знаменитими фонтанами. Головний вхід у парк геометрично-регулярного стилю розташовується, зазвичай, в його нижній частині. Втім, не менш велична панорама парку виглядає і зверху, де підпірні стінки з'єднуються між собою широкими сходами [2, 4].

Для регулярних композицій підбираються рослини, які легко підстригати. Слід зазначити, що сади цього стилю потребують особливо ретельного підходу. Не варто нехтувати цим правилом, бо садовий ландшафт за декілька років втратить свою сувору красу. На жаль, щось подібне відбулося з садовими ландшафтами курортів Абхазії, закладеними при Сталіні, коли мода на регулярні композиції в ландшафтному дизайні повернулася разом з імперським класицизмом в архітектурі. Після трагічних подій початку 90-х рр. XX ст. за цими садовими об'єктами перестали доглядати. В той же час сади і парки регулярної композиції, за якими постійно ведеться ретельний догляд, зберігають свою привабливість десятиліттями і навіть століттями. Такі композиції, як і раніше, вважаються основним при облаштуванні урядових резиденцій.

Прогулянка по саду подібна до своєрідного ритуалу Здійснюючи екскурсію композиціями саду, можна милуватися живописним ландшафтом, захоплюватися прекрасними квітами тощо.

Композиційні засоби активно впливають на формування садових ландшафтів. Композиція в ландшафті є складовою частиною організації природних компонентів і серед основних аспектів організації високохудожніх творів ландшафтного мистецтва слід виділити цілісний композиційний підхід щодо організації садових ландшафтів, виявлення окремих складових композиції, використання природних та штучних домінант, виявлення головного в другорядному щодо садових композицій, інтеграцію елементів садової композиції, максимальне використання існуючих природних компонентів.

Література

1. *Архитектура и антропософия / Сост. и отв. ред. А. Соколова. – К., 2001; 2. Волошин М. П. Парки Крыма. – Симферополь, 2004; 3. Вольф Р. Место для отдыха в вашем саду. Создание. Оформление. Растения и аксессуары / Пер. с нем. Р. Вольф. – М., 2002; 4. Галактионов И. И. Декоративная дендрология : пос. – М. : Высш. шк., 2000; 5. Горбачов В. Н. Архитектурно-художественное композирование городов : пос. – М. : Высш. шк., 1998; 6. Элементы ландшафтного дизайна : Метод. вказівки та заув. до курс. проекту / Укл. І. М. Седак. – К., 2002; 7. Івалова Л. І. Сучасний ландшафтний дизайн : ілюстрована енциклопедія. – М., 2003; 8. Ньюбері Т. 20 кращих дизайнів для вашого саду / Пер. з англ. – М., 2002; 9. Современная усадьба : Цветы. Ландшафт. Оформление : Альбом / Пер. с англ. – М., 2002; 10. Титова Н. П. Ландшафтный дизайн вашего сада. – М., 2001; 11. Шелдон К. Дизайн и архитектура современного сада / Пер. с англ. – РОСМЭН, 2001.*